

Der stemmes altsaa over Forslagene Nr. 8 b 1 eller 2, efter Udfaldet af Afstemningen over Nr. 15 a, derefter stemmes over Forslagene Nr. 8 a ogsaa efter Udfaldet af Afstemningen over Nr. 15 a. Derefter stemmes over Forslagene Nr. 9 b og a, derefter over Nr. 10 b og a og derefter over Forslagene Nr: 11, 12, 13 og 14.

Ordføreren: De fleste af de Forslag, som foreligger her til Behandling, ere af mindre indgribende Betydning end adskillige af dem, hvormed vi hidtil have beskæftiget os, men enkelte af dem ere dog af mere Bigtighed, hvorfor jeg udbeder mig Thingets Opmærksomhed, idet jeg omtaler dem. Det første Forslag, som er stillet under Nr. 8, er en af de mindre vigtige Ændringer. I Krigsministerens Forslag findes den Tanke, at der skal indrettes et særegt Slags Befalingsmænd i Armeen, som man hidtil ikke har kjendt, og som kaldes Officeraspiranter. Det skulde være Saadanne, som efter at have gennemgaaet Corporalstolen, fandtes egnede til i Krigstid at kunne benyttes som Officerer, men som dog ikke havde kunnet skaffe sig den Udbannelse, der ellers fordræs af Secondlieutenanter. Vi have troet, at dette ikke var nødvendigt; thi det er en Selvfølge, at det, naar en Krig udbryder, staaer i Krigsministerens Magt at udnævne Secondlieutenanter i saa fuldt et Antal som Loven byder, saaledes, at han ikke behøver at have dem tilstede allerede i Fredstid. Desuden er „Aspiranter“ en mindre helbig Benævnelse for Folk, som maastee slet ikke aspirere til at blive Officerer. Derfor har Udvalget anseet det for rigtigt, at de hertil sigtende Bestemmelser udgaae. — Forslaget under Nr. 9 angaaer Underofficerselevskolen, og tilsigter at betegne, at denne kun skal have en midlertidig Bestaaen, nemlig, indtil det har viist sig, at det System for Tilveiebringelsen af Underofficerer, som er Hovedtanken i det foreliggende Lovforslag, nemlig simpelthen at faae dem af den værnepligtige Masse, har staaet sin Prøve, saaledes, at det virkelig er muligt paa denne Maade at faae det nødvendige Antal Underofficerer. I modsat Tilfælde vil det være nødvendigt at holde denne Skole

længere vedlige, da den hidtil har viist sig at være en meget god og nyttig Udbannelseskole for Hærens Underofficerer. — Forslaget under Nr. 10 er en lille Modification i den samme Skoles Organisation, idet der her foreslaaes, at den, istedetfor at have lutter militaire Lærere, ogsaa skal have nogle civile. Vi have antaget, at dette vilde være en helbig Forandring, væsentlig paa Grund af, at de Børn, som der oplæres, ikke alene oplæres i militære Fag eller i saadanne Fag, i hvilke det tør antages, at ældre Underofficerer i det Hele taget fuldkommen magte at træde op som Lærere, men ogsaa i Fag, hvorved man i det Hele taget troer at turde antage, at civile Lærere med en større pædagogisk Dannelse vilde kunne finde en passende Virkekreds. Man har derfor troet, at en lille Tilfætning af civile Lærere ved denne Skole vilde virke heldigt, og heri haabe vi, at Thinget er enigt med os. — Forslaget under Nr. 11 angaaer Corporalstolerne i Cavalleriet, der efter Udvalgets Mening ere blevne for talrige, idet de kun kunne komme til at indeholde ganske faa Elever, og man har derfor troet det rigtigt at samle alle Elever i een eller to Skoler for det hele Vaaben. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12, skal jeg bemærke, at det viist er en Forglemmelse fra den ærede Ministers Side, at Corporalerne ikke ere komne med blandt dem, der have Afgang til visse Embeder og Bestillinger. Dette er fuldkommen nødvendigt; thi naar man vil opnaae Diemebet hermed, nemlig derigjennem ogsaa at skaffe Underofficerclassen en vis sikker Tilgang af saadanne Folk, som kun i en begrændset Tid staae deri, for derefter at gaae bort, er det nødvendigt, at dette Belønningsmiddel ogsaa tilfalder dem. — Forslaget under Nr. 13 er kun en Redactionsforandring, idet som bekjendt Underviisningen i Folkehøjskolerne paa de fleste Steder finder Sted halvaarlig, og navnlig er det meget almindeligt, at de unge Mænd, som der søge Underviisning, kun ere der om Vinteren, idet de om Sommeren ere hos deres Forældre eller pga det Sted, hvor de tjene, for at gjøre det sædvanlige Markarbejde. Altsaa vil det være rigtigt, at man siger, at de skulle have erhvervet de Kundsaber, som i